

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 1T/111/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319010657
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Varga
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2020:8319010657.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Vladimírom Vargom v trestnej veci obžalovaného C. X., pre zločin prevádzachstvo podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. 1Pv 219/19/7702 zo dňa 28.10.2019, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05. februára 2020 v Humennom, takto

rozhodol:

Obžalovaný C. X., T. XX.XX.XXXX D. G.,
U. H. Y. M. XX, B. G.,
U.. Č.. D. Ú. T. D. U. B. G. Y.,

uznáva sa za vinného, že

dňa 30.05.2019 na nezistenom mieste štátnej hranice medzi Ukrajinou a Slovenskou republikou, v okrese Snina, nestotožnené osoby nedovolené previedli na územie Slovenskej republiky najmenej dvadsaťpäť nelegálnych migrantov, z toho osem mužov Vietnamskej štátnej príslušnosti, osem mužov štátnej príslušnosti Bangladéš, siedmich mužov štátnej príslušnosti Srí Lanky a dvoch mužov štátnej príslušnosti Somálska, všetci bez príslušných dokladov, ktorí nie sú občanmi Slovenskej republiky, ani nemajú trvalý pobyt na území Slovenskej republiky a následne ich prevádzali ďalej do vnútrozemia Slovenskej republiky, kde nad obcou Kalná Roztoka, okres Snina sa k nim pridala ako prevádzach C. X., ktorý išiel pred skupinou nelegálnych migrantov a viedol ich smerom k štátnej ceste medzi obcami Klenová a Kalná Roztoka, okres Snina, kde v čase okolo 07.00 hod. bola táto skupina spozorovaná v lese hliadkou MZJ Sobrance, ktorá bola na miesto vyslaná v rámci policajnej akcie na zadržanie nelegálnych narušiteľov štátnej hranice s Ukrajinou a počas služobného zákroku smerujúceho k zadržaniu prevádzachov bol C. X., ktorý pred skupinou migrantov unikol dole strminou, zadržaný,

teda

spoločným konaním pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky alebo osobou s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, pomáhal pri nedovolenom prekročení štátnej hranice Slovenskej republiky a prechode cez jej územie, a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania, na viacerých osobách,

čím spáchal

zločin prevádzachstvo podľa § 355 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona v nadväznosti na ustanovenie § 138 písm. j) Trestného zákona, ako spolupáchateľ podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 355 ods. 3 Trestného zákona, v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona, podľa § 46 Trestného zákona, na trest odňatia slobody na 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na trest prepadnutia veci: vysielacia zn. Intek MT-174W10, č. 1402923, čiernej farby.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor podal na C. X. obžalobu pre skutok uvedený v obžalobe, ktorý právne kvalifikoval ako zločin prevádzacstvo podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona (ďalej len TZ) s poukazom na § 138 písm. j) TZ formou spolupáchateľstva podľa § 20 TZ.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný neurobil žiadne vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len TP).

Pri zisťovaní osobných pomerov obžalovaný uviedol, že žije v Kalnej Roztoke, v rodičovskom domčeku s matkou, ktorej pomáha. Je rozvedený, má vyživovaciu povinnosť voči sedemročnému synovi. Predtým, než bol obmedzený na osobnej slobode, privyrábal si brigádnicky.

Pri dokazovaní na hlavnom pojednávaní počas svojho výsluchu obžalovaný ku skutku uviedol, že žiadnych migrantov neprevádzal. Dňa 29.05.2019 prišiel za ním domov jeden Ukrajinec, ktorý od neho žiadal, aby pre neho sledoval pohyb áut po asfaltovej ceste smer z obce Kalná Roztoka na obec Klenová. Ukázal mu miesto, odkiaľ má cestu pozorovať a dal mu aj ruksak - plecniak. Mal tam byť na druhý deň ráno, išlo o miesto na lúke pod cestou. Po príchode na lúku zišiel k potoku, kde na neho zakričal nejaký mužský hlas. Najprv si myslel, že je to ten Ukrajinec. Rozumel však pokynu „ruky hore“. Keď k nemu muž pristupoval, mal v ruke pištoľ. Pristúpil k nemu zboku - vtedy mal obžalovaný čiapku na hlave, ktorú mu stiahol na oči, zložil ho na zem a potom mu boli založené putá. Ak by bol tušil, že sa niečo také udeje, nikdy by nesúhlasil s tým, aby išiel pozorovať pohyb áut pre Ukrajinca, ktorého osobné údaje však uviesť nevedel. Obžalovaný potvrdil, že v batohu bola vysielacia, ktorou mal hlásiť pohyb áut, pretože u nich je zlý signál mobilných operátorov. V batohu bolo ešte aj nejaké korenie a nejaké sáčky. K tomuto obsahu mu Ukrajinec nič nepovedal. Obžalovaný popísal čiapku, ktorú mal na hlave tak, že mal čiapku vyhrnutú nad oči. Až policajť mu ju stiahol na tvár. Išlo o čiapku, ktorá je motorkárska, dá sa stiahnuť až pod bradu a má taký oblúkový výrez na tvár, teda nie dva otvory na oči.

Svedok I.. C. Š. uviedol, že je príslušníkom RHCP Sobrance a po rannom zadelení úloh bol vyslaný na miesto pravdepodobného prechodu nelegálnych migrantov. Sledovať stopy začali dňa 30.05.2019. Boli vysadení na miesto, kde zistili stopy svedčiace o pohybe viacerých osôb - miesto vysadenia bolo Vysoký vrch. Stopy sledovali asi dvanásť kilometrov. Po dostihnutí skupiny ľudí spozorovali, že väčšia skupina ľudí - asi dvadsaťpäť ľudí - je zhromaždená na jednom mieste a o kúsok ďalej asi päť metrov bol učupený jeden človek. Použili výzvu „Polícia. Stoj!“ Na túto výzvu ten muž, ktorý bol učupený mimo početnej skupiny, skočil do zrázu. Svedok ho potom prenasledoval a asi po päťdesiatich metroch ho dostihol. Osoba, ktorú dostihol, mala kuklu stiahnutú cez tvár, oblečená bola v zelenej bunde, zelených nohaviciach a obuv bola buď vojenská alebo služobná policajná. Bol to muž. Muž mal na chrbte batoh s jedným ramenom. Obsahom batohu bolo čierne korenie, vysielacia a mobilný telefón. Toho korenia bolo viac balení.

Celé sa to odohralo v blízkosti obce Kalná Roztoka. Bolo to v lese za riekou, ktorá oddeľovala les od štátnej cesty. Bol tam strmý zráz, po ktorom sa páchatel snažil uniknúť. Zadržaný policajtom povedal, že sa volá C. X.. Svedok jeho tvár videl a potvrdil, že to bol (na hlavnom pojednávaní) prítomný obžalovaný.

Svedok podrobne popísal moment zadržania páchatel'a - policajti sa pri samotnom zákroku rozdelili tak, že jedna skupina zaisťovala pohyb tej viacpočetnej skupiny a on sa vybral k tomu mužovi, ktorý sedel mimo tejto skupiny. Na jeho výzvu ten muž reagoval tak, že sa postavil a skočil dole zrázom, teda dole svahom v lesnom poraste a asi po päťdesiatich metroch ho dostihol. V tom momente on už bol učupený v poraste lopúchov a iných rastlín. Svedok potvrdil, že v tom čase sa už páchatel aktívne nebránil a

na jeho výzvu uviedol, ako sa volá. Počas prenasledovania páchatel'a nemal na dohľad iba počas jeho pohybu dole zrázom, kedy sám musel dávať pozor, aby sa pri prenasledovaní nezranil a aj to len na pár sekúnd. Bol to strmý svah, šmýkalo sa zo strany na stranu. Bol to aj pohyb spojený s pádom.

Svedok D. F. uviedol, že je príslušníkom RHCP Sobrance. Bol odvelený na služobný zákrok do terénu medzi obcou Kalná Roztoka a Klenová, kde sa mali pohybovať nelegálni migranti s prevádzáčom. Po príchode na miesto sa rozdelili na skupiny, ktoré prehľadávali terén. Niekoľko hodín na to sa cez rádiostanicu dozvedel, že bola zadržaná nejaká osoba s migrantmi. Následne na to prišlo pre neho vozidlo, ktoré ho odviezlo po cestnej komunikácii medzi obcou Kalná Roztoka na miesto medzi obce, kde v tej blízkosti bola zdržaná osoba. Po vystúpení z vozidla sa presúval na určené miesto a počas presunu na miesto spozoroval osobu, ktorá sa nachádzala v lesnom poraste, ktorá nereagovala na výzvy a ktorá sa dala sa útek. Túto osobu následne dosťhol, zadržal a zaistil. Bol to muž - nebol to obžalovaný. Následne sa zhromaždili na asfaltovej komunikácii na tom mieste, kde vystúpil z vozidla, kde prišli aj ďalší kolegovia aj so skupinou migrantov aj so zadržanou osobou, ktorá mala cez tvár kuklu. Išlo o skupinu asi 15-20 osôb migrantov.

Súd podľa § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku, podľa ktorého sa zápisnica o výpovedi svedka môže prečítať aj vtedy, ak bol výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona a taká osoba, pre dlhodobý pobyt v cudzine alebo na neznámom mieste stala nedosiahnuteľnou, vykonal dokazovanie prečítaním výpovedí svedkov: K. U. U., T. XX.XX.XXXX, C. D. S., T. XX.XX.XXXX, T. D. U., T. XX.XX.XXXX, T. D. T., T. XX.XX.XXXX.

Títo svedkovia boli v skupine nelegálnych migrantov, ktorá bol zadržaná v rovnaký čas a na rovnakom mieste, ako bol zadržaný obžalovaný. Zhodne popísali ako kráčali v dvadsaťpäťčlennej skupine migrantov, kde sa k dvom prevádzáčom pridali tretí prevádzáč, ktorý išiel vpredu a ukazoval, kedy môžu prejsť a kedy musia stáť. Tento prevádzáč mal na chrbte batoh a na hlave mal kuklu. Každý z týchto svedkov popísal, akým spôsobom sa dostal najprv do Ruskej federácie, kde sa s tamojšími prevádzáčmi dohodol na odmene za cestu do západnej Európy. Táto odmena bola 8.000,00 USD. Ani jeden z týchto svedkov však netvrdil, že zaplatil nejaké finančné prostriedky niektorému z tých prevádzáčov, ktorí ich viedli v čase zdržania.

Jeden zo svedkov S. C. D. vo výpovedi potvrdil, že keď postupovali cez les a začuli streľbu a krik „Polícia!“, tak sa zo začiatku rozutekali, ale na výhražnú streľbu sa zastavili, no prevádzáči utekali ďalej a potom neskôr videl, že prevádzáča, ktorý bol na čele skupiny policajti držali v putách na ceste. Všimol si, že muž mal na tvári masku a na chrbte mal nejakú tašku.

Na hlavnom pojednávaní sa znalec V. C. I., C., v celom rozsahu odvolal na znalecký posudok č. 11/2019 a dodatok č. 14/2019. Nakoľko znalec sa na svoj znalecký posudok odvolal, podľa § 268 ods. 2 TP, súd vykonal dokazovanie prečítaním znaleckého posudku. Z výsledkov znaleckého dokazovania, však neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti súvisiace s konaním obžalovaného.

Súd podľa § 269 TP vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov: zápisnica z ohliadky miesta činu, čl. 105, zápisnica o vydaní veci, čl. 117, menný zoznam migrantov, čl. 154, vrátane karty osôb migrantov, správa o majetku obžalovaného, čl. 190-271, výpis z katastra, charakteristika z miesta bydliska, čl. 273, správa z ÚVV a ÚVTOS Košice, odpis registra trestov, lustrácia CESDAP - Centrálna evidencia správnych deliktov a priestupkov.

Bolo umožnené procesným stranám nahliadnuť do fotodokumentácie, ako aj nahliadnuť na fotografiu zo zdržania osôb.

Podľa § 277 ods. 2 TP, súd zamietol návrh obžalovaného na vykonanie dôkazu výsluchom znalca k ZP ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2019/1291, nakoľko spomínaný znalecký posudok vyhodnocoval biologické stopy, ktoré boli porovnávané so vzorkou - biologickým materiálom zaisteným od M. U. (teda nie obžalovaného C. X.).

Súd tiež zamietol návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania výsluchom matky obžalovaného I. X., dokazovaním na mieste činu previerkou výpovede na mieste samom, jeho výsluchom na detektore lži a výsluchom susedov, ako aj osobným výsluchom svedkov I. M. a M. U..

Súd odôvodňuje svoj postup tým, že doplnenie dokazovania výsluchom matky obžalovaného I.M. X., ako aj výsluchom susedov, nemohlo nič zmeniť na konštatovaní, že obžalovaný bol prichytený „priamo pri čine“ zasahujúcim policajtom, ktorého výpoveď pred súdom nebola spochybnená relevantným spôsobom. Dokazovanie na mieste činu previerkou výpovede na mieste samom, bolo za zistenej dôkaznej situácie nadbytočné a pri rozhodnutí o odmietnutí dokazovania výsluchom obžalovaného na detektore lži, súd poukazuje na rešpektovanú judikatúru - výsledky vyšetrenia obvineného na tzv. detektore lži nemožno v trestnom konaní použiť ako dôkaz, pretože podstatou takéhoto vyšetrenia je výsluch obvineného ku skutočnostiam, ktoré sa týkajú trestného činu. V trestnom konaní však možno použiť len tie poznatky, ktoré obvinený poskytol v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, čo v prípade jeho vyšetrenia na detektore lži nie je splnené. (R 38/2003)

Súd uzavrel, že boli splnené procesné podmienky pre prečítanie výpovedí svedkov M. U. a I. M. z prípravného konania poukazujúc pri tom na ustanovenie § 240 ods. 3 TP, podľa ktorého spolu s rovnopisom obžaloby sa osobám uvedeným v odseku 1 doručí výzva, aby bez meškania písomne oznámili súdu a ostatným stranám návrhy na vykonanie dôkazov. Vo výzve sa zároveň upozornia na to, že vykonanie neskôr navrhnutých dôkazov, ktoré stranám boli známe v čase doručenia výzvy, môže súd odmietnuť. Obvinený sa upozorní aj na to, že ak na hlavnom pojednávaní navrhuje vypočuť svedkov, ktorých výpovede navrhol prokurátor v obžalobe iba prečítať, je povinný to bez meškania písomne oznámiť súdu, inak ich súd na hlavnom pojednávaní bude môcť prečítať aj bez jeho súhlasu; to neplatí, ak nastala nová okolnosť, ktorá nebola obvinenému v čase doručenia výzvy známa.

Obžalovanému bola výzva spolu s upozornením na to, že ak na hlavnom pojednávaní navrhuje vypočuť svedkov, ktorých výpovede navrhol prokurátor v obžalobe iba prečítať, je povinný to bez meškania písomne oznámiť súdu, inak ich súd na hlavnom pojednávaní bude môcť prečítať aj bez jeho súhlasu, doručená dňa 29.11.2019 - o čom svedčí doručka zažurnalizovaná k čl. 317.

Samosudca prečítal výpovede svedka M. U. zo dňa 31.05.2019 a zo dňa 4.10.2019.

Z týchto výpovedí plynie, že I. M. mu navrhol, aby išiel s ním, že si privyrobí a keď autom prišli za obec Kalná Roztoka, I. M. zastavil a povedal mu, aby odniesol tašku s vecami cez lúku k potoku. Keď M. U. prišiel k potoku, policajt ho v tom čase zadržal. X. nepozná.

Samosudca prečítal výpoveď svedka I. M. zo dňa 7.10.2019. Z tejto výpovede plynie, že dňa 30.05.2019 bol v ranných hodinách zastavený na hlavnej ceste, boli to policajti, ktorí mu nasadili putá a predviedli na oddelenie. Bol podozrivý preto, lebo bol zastavený neďaleko miesta, kde boli zaistení migranti. M. U. vzal do auta iba preto, lebo chcel pokračovať v ceste na Ukrajinu, no keďže mal v aute tašku s potravinami a ich prevoz cez hranicu je zakázaný, tak požiadal U., nech tú tašku vyloží niekde pri ceste a on si ju po ceste späť vezme. Poprel akúkoľvek súvislosť s konaním obžalovaného X..

Na tomto mieste súd považuje za dôležité zdôrazniť, že výpovede svedkov I. M. a M. U. netvorí podklad, na základe ktorého bola uznaná vina obžalovaného. Túto poznámku súd uvádza iba z tohto dôvodu, ak by nastali pochybnosti o splnení procesných podmienok pre čítanie výpovedí uvedených svedkov.

Obhajoba obžalovaného bola taká, že všetko to bolo na neho „našité“ policajtmí. Nechytli hlavného prevádzča, chcú to zvaliť na neho.

Vina obžalovaného bola preukázaná výpoveďou zasahujúceho policajta I. Š., ktorý bez akýchkoľvek pochybností popísal únik obžalovaného ako aj okolnosti jeho zadržania a v neposlednom rade aj jeho identitu. Výpoveď tohto svedka a prečítané výpovede migrantov tvoria ucelenú ničím neprerušovanú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd uznal obžalovaného za vinného.

Súd upozorňuje, že obžalovaný bol prichytený „pri čine“ policajtom, ktorého výpoveď pred súdom nebola relevantne spochybnená.

Pri úvahách o právnej kvalifikácii súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 2Tdo 52/2018 - v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR 2/2019, bolo pod č. 18 zverejnené rozhodnutie -

právna veta plynúca z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. decembra 2018, sp. zn. 2 Tdo 52/2018:

„Na rozdiel od konania popísaného v ustanovení § 355 ods. 1 alebo 2 Trestného zákona, ktoré je trestným činom pri jednej alebo dvoch osobách, ktoré prostredníctvom konania páchatel'a nedovolené prekročujú (majú prekročiť) štátnu hranicu Slovenskej republiky alebo nedovolené prechádzajú cez jej územie, pri troch a viacerých takých osobách sa použije aj okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby podľa odseku 3 písm. d) naposledy označeného ustanovenia v nadväznosti na ustanovenie § 138 písm. j) Trestného zákona. Tým je vyjadrená kvantifikácia závažnosti konania páchatel'a podľa počtu „prevádzaných“ osôb, bez ohľadu na okolnosť, že taká osoba nie je pri dotknutom trestnom čine poškodeným.“

Konanie obžalovaného súd posúdil ako spoločné konanie, ktorým pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky alebo osobou s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, pomáhal pri nedovolenom prekročení štátnej hranice Slovenskej republiky a prechode cez jej územie, a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania, na viacerých osobách.

Vyššie uvedeným konaním obžalovaný naplnil znaky zločinu prevádzáčstvo podľa § 355 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona v nadväznosti na ustanovenie § 138 písm. j) Trestného zákona, ako spolupáchateľ podľa § 20 Trestného zákona, kde je trestná sadzba odňatia slobody na sedem rokov až desať rokov.

Ide tu o tzv. kvalifikovanú skutkovú podstatu trestného činu, v ktorej znaky základnej skutkovej podstaty a znaky podmieňujúce použitie vyššej trestnej sadzby tvoria jeden celok. Pre dokonanie takéhoto kvalifikovaného trestného činu sa preto vyžaduje, aby boli naplnené všetky tieto znaky, teda tak znaky základnej skutkovej podstaty, ako aj znaky podmieňujúce použitie vyššej trestnej sadzby, ktoré prístupujú ku znakom základnej skutkovej podstaty.

Prokurátor v konaní pred súdom neunesol dôkazné bremeno v tom, že obžalovaný mal skutok spáchať za odplatu - túto skutočnosť nepotvrdili ani výpovede prevádzaných osôb. Títo síce platili za cestu do západnej Európy prevádzáčom, no ešte v úvode ich putovania v Ruskej federácii. Ani jeden z nich neplatil peniaze za prevádzanie priamo obžalovanému. Z uvedeného dôvodu sa súd nestotožnil (šťasti) s právnou kvalifikáciou uvádzanou v obžalobe - zločin prevádzáčstvo podľa § 355 ods. 2 písm. a) TZ, pretože obžalovanému nebol preukázaný úmysel získať pre seba alebo iného priamo či nepriamo finančnú výhodu.

U obžalovaného súd nezistil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 Trestného zákona, ani žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Trestného zákona, z toho dôvodu súd nepristúpil k úprave hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 Trestného zákona, čím bola stanovená trestná sadzba na sedem rokov až desať rokov.

Súd uložil obžalovanému trest na dolnej hranici trestnej sadzby, pretože ho považuje za primeraný už aj vzhľadom na pomerne prísnu sadzbu dolnej hranice tejto kvalifikovanej skutkovej podstaty stanovenej zákonodarcom.

Výrok o treste prepadnutia veci súd odôvodňuje tým, že takýto trest možno uložiť iba vlastníkovi veci. Nie je nevyhnutnou podmienkou, že obžalovaný prizná vlastníctvo k veci, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu - naopak málokto obvinený sa k takémuto vlastníctvu prizná. Súd však neuveril obhajobe obžalovaného a kontakt s Ukrajincom N. považuje za vymyslený, preto súd považuje za vlastníka vysielačky obžalovaného, ktorému trest prepadnutia veci uložil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku

rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.